

South Bay Vietnamese Cultural Center

A Non-Profit Organization

Website: www.sbvcc.org

E-mail: info@sbvcc.org

Kính thưa Quý vị,

Sau Tết Tân Mão trong tháng hai vừa qua, anh chị em trong Hội SBVCC lại một lần nữa cùng nhau đi về Việt Nam để thăm các em học sinh và những người nghèo. Đây là chuyến đi chung thứ hai của tất cả anh chị em trong Hội, chuyến đầu tiên vào năm 2009. Chúng tôi có dịp thăm các em học sinh ở Tây Ninh, Ninh Bình, Đà Lạt, Huế, Nha Trang, và Cam Ranh. Sau mỗi chuyến đi, chúng tôi cảm thấy nhu cầu thì quá nhiều và sự quyên góp của các vị ân nhân và các hội từ thiện không đủ để đáp ứng những thiếu thốn của đồng bào mình. Trong nội dung, chúng tôi có bài viết tường thuật về chuyến đi chi tiết hơn.

Với tình hình kinh tế trong những năm gần đây, cuộc sống của chúng ta có phần vất vả hơn, công ăn việc làm có phần hiếm hoi hơn, hằng ngày chúng ta phải nghe nhiều tin tức ít lạc quan hơn. Đối đầu với khó khăn của cuộc sống tại hải ngoại, chúng ta không khỏi liên tưởng đến đồng bào thiếu may mắn tại quê nhà. Họ đang phải vất vả để kiếm sống và cực nhọc biết bao nhiêu mới mong đủ tiền cho con cái đến trường. Đã có những phụ huynh phải chạy đi vay mượn, đi xin các nhà tu hành giúp đỡ để có thể đóng tiền học cho con. Trong những cánh thư của các em viết sang, có em đã bộc bạch “nếu không nhận được học bổng của quý Hội, thì con đã phải nghỉ học lâu rồi.”

Sống trên một đất nước đầy văn minh và tiên bộ, đời sống của chúng ta quá khác biệt so với những người sống trong các nước còn kém văn minh; Và Việt Nam là một trong những nước đó. Cùng là người Việt, chúng tôi nhận thấy không thể khoanh tay đứng nhìn cảnh đau xót của các em học sinh hiếu học và những người nghèo. Vẫn biết rằng sự giúp đỡ của các chúng ta so với nhu cầu thì như muối bỏ biển, nhưng chúng tôi vẫn mong giúp một số các em trong các gia đình nghèo khó có cơ hội cắp sách đến trường.

SBVCC cũng không quên giúp thế hệ trẻ ở các vùng lân cận học hỏi về văn hóa và phong tục Việt Nam để mai sau các em không quên được nguồn cội dù được sinh và lớn lên ở đất nước thứ hai. Điển hình là chúng tôi đã và đang cùng góp tay với các trung tâm Việt Ngữ ở Torrance và Gardena. Chúng tôi cũng giúp các sinh viên Việt Nam trong hội Vietnamese Language and Culture (VNLC) ở UCLA những sinh hoạt duy trì văn hoá Việt nam.

SBVCC xin cảm tạ quý ân nhân đã đồng hành với chúng tôi trong những năm qua để xoa dịu phần nào những nỗi đau của các em học sinh và những người nghèo ở Việt Nam. Kính chúc quý vị cùng gia quyến mùa lễ Tạ Ôn, Lễ Giáng Sinh an lành và một năm mới 2012 tràn đầy hạnh phúc.

SBVCC

Bản Tin số 8 - Thanksgiving 2011
Kỷ niệm Chín Năm Hoạt Động

Vài nét chính về sinh hoạt năm qua

- Hỗ trợ cho các Trung Tâm Việt Ngữ tại South Bay trong công tác duy trì, phát triển văn hoá và truyền thống Việt nam.
- Hỗ trợ Vietnamese Language and Culture (VNLC) ở đại học UCLA để tổ chức các sinh hoạt phát huy và bảo tồn văn hóa Việt.
- Tham gia các hội chợ tại địa phương để gây quỹ giúp học sinh nghèo và quảng bá mục đích và sinh hoạt của Hội tới dân địa phương: *Hội chợ tại Manhattan Beach, tại Rancho Palos Verdes và tại Redondo Beach, California*
- Tổ chức trại hè để giữ tinh thần đồng hương nơi giới trẻ và gia đình trẻ.
- Thăm các em học sinh trong chương trình Giúp Học Sinh Nghèo của Hội tại Tây Ninh, Đà Lạt, Cam Ranh, Nha Trang, Huế và Ninh Bình.
- Thăm và giúp đỡ các cụ già neo đơn, bệnh tật, thăm nhà tình thương, nhà nuôi trẻ bị bỏ rơi ở Nha Trang.
- Cấp học bổng cho 358 em học sinh ở Tây Ninh, Cần Thơ, Sóc Trăng, Nha Trang, Cam Ranh, Daklak, Dalat, Đơn Dương, Huế, Quảng Trị, Nghệ An và Ninh Bình.
- Hỗ trợ tài chánh cho Nhà Tình Thương tại Nha Trang và tại Huế.
- Hỗ trợ tài chánh cho Nhà Trẻ tại Huế
- Hỗ trợ tài chánh cho trạm xá Bắc Hải (Sóc Trăng), Lập Định(Cam Ranh).
- Cho một nhóm ở Đắc Lắc mượn vốn (micro loan).

Tổng Quát Chương Trình Giúp Học Sinh Nghèo tại Việt Nam.

Hiện có 358 em:

- Tây Ninh: 20 em
- Cần Thơ, Kiên Giang, Vĩnh Long: 28 em
- Sóc Trăng: 20 em
- Nha Trang: 20 em
- Cam ranh: 35 em
- Đơn Dương: 42 em
- Đà Lạt: 24 em
- Huế&Quảng Trị: 40 em
- Huế&Daklak: 21 em
- Vinh: 14 em
- Ninh Bình: 45 em
- Nhà Trẻ Huế: 30 em

Trong đó:

Trung cấp, Cao đẳng hay Đại học: 50
Trung học: 188
Số còn lại đang ở tiểu học hay nhà trẻ.

Thành Quả Của Chương Trình Giúp Học Sinh Nghèo Trong Năm Qua

- ❖ 11 em tốt nghiệp Trung học
- ❖ 5 em tốt nghiệp Cao đẳng
- ❖ 6 em tốt nghiệp Đại học

Những Cánh Thư từ Việt Nam

Đi học là niềm mơ ước của biết bao bạn trẻ và con cũng có niềm mơ ước đó, cũng muốn được đi học được vui chơi, được sống trong tiếng cười của bè bạn để mở mang tầm hiểu biết và để trở thành người hữu ích. Sinh ra trong một gia đình nông dân nghèo, nhiều anh chị em đi học, để cấp cho anh chị em con ăn học, cha mẹ đã phải vất vả biết bao.

Nhờ sự giúp đỡ, quan tâm của quý Hội, năm học mới này con lại có thêm nghị lực để tiến bước. Số tiền ba triệu đồng này không chỉ là món quà vật chất mà còn là món quà tinh thần rất lớn đối với con và gia đình con. Nó đã khích lệ con rất nhiều.

Một em ở Nghệ An đang nhận học bổng

Em cảm thấy mình thật may mắn, vì biết bao trẻ em nghèo khác (còn nghèo hơn em nhiều) ao ước được đi học và học đang mong chờ những con người có lòng hảo tâm, có trái tim yêu thương và có bàn tay biết chia sẻ tìm đến và giúp đỡ họ... Khi em nhận được tiền của chị và quý Hội em đã rất xúc động, nếu dùng lời nói thì không nói hết được những cảm xúc những những cảm xúc đó luôn giữ mãi ở trong tim em.

nhất. Bởi vì hoàn cảnh gia đình quá khó khăn nên nói đến việc tiếp tục học cũng là một việc rất khó đối với gia đình con, nhưng trong chính những lúc này thì Quý Hội lại xuất hiện để giúp đỡ con. Nhờ lòng ân bao la của Quý Hội mà năm này con đã nhận được số tiền là 3 triệu đồng, đó là một sự đồng viên và an ủi lớn đối với con cũng như gia đình con. Quý Hội đã dành cho con một tình yêu thật rộng lớn. Nhờ sự giúp đỡ của Quý Hội mà gia đình con đã bớt đi một phần nào đó khó khăn, về phía cha mẹ thì nhẹ đi một gánh nặng đang đè trên đôi vai. Con về phía con thì lại có đủ điều

Em ước mơ tiếp tục đi học lại mà hoàn cảnh của gia đình em quá khó khăn. Bây giờ bố mẹ em đều là người tàn tật hưởng đồng tiền trợ cấp cho người tàn tật 180.000 / tháng / người. Số tiền ít ỏi không đủ để trang trải việc học cho em. Em kính mong Hội Từ Thiện South Bay Vietnam Cultural Center giúp đỡ để em được đi học lại. Em hứa học tốt hứa để không phụ lòng của quý anh nhân trong hội giúp đỡ em.

“ Em ước mơ được đi học lại mà hoàn cảnh gia đình em quá khó khăn. Bây giờ bố mẹ em đều là người tàn tật hưởng đồng tiền trợ cấp cho người tàn tật 180.000/ 1 tháng. Số tiền ít ỏi đó không đủ để trang trải cho em đi học. Em kính mong Hội Từ Thiện SBVCC giúp đỡ để em có thể đi học lại”.

Em L, Đà Lạt

Hiện trong gia đình tôi rất khó khăn: Ông bố già vợ khất, có hai con trai chưa 7, 5 tuổi tôi đi làm thuê để nuôi hai cháu. Cuộc sống không đủ. Kính xin quý hội cho tôi một suất học bổng cho cháu **Đoàn Quốc Việt** để cháu được đi học tại nghiệp cháu làm được quý hội cho cháu tôi mừng lắm. Cảm ơn quý hội nhiều

Có lẽ, nhờ sự giúp đỡ của cô trong thời gian qua mà con tôi hoàn thành được hai năm học ở Cao đẳng Sài, hai năm qua kết quả học tập của con đều đạt loại khá. Chỉ còn một năm nữa là con sẽ trở thành cô giáo một cô giáo dạy tiểu học. Con mong trời ngay đó lắm, thứ nhất là em đã có nghề nghiệp, cha mẹ không còn phải lo cho con nữa, thứ hai là em sẽ hoàn thành được ước mơ của con, con sẽ là một cô giáo tốt. Dù lúc đó con sẽ giúp đỡ những đứa trẻ có hoàn cảnh khó khăn như con, không những về vật chất (nếu con có thể) mà còn cả về cách sống, con sẽ dạy chúng những phẩm chất đạo đức tốt đẹp nữa. Con hy vọng là con sẽ hoàn thành được ước mơ đó. Hiện giờ con đang trượt nghỉ hè, trong hai tháng hè này con sẽ đi làm thêm để kiếm tiền trang trải cho năm học cuối, vì năm cuối phải chuẩn bị rất nhiều

Đây một lần nữa xin quý ân nhân nhân có tấm lòng bác ái rộng rãi hơn nữa, xin cứu mạng chúng con trong lòng tay bác ái của quý ân nhân, xin giúp đỡ con và các bạn nghèo khác.

Chưa quý ân nhân gia đình nhà cháu rất là hoàn cảnh, và nghèo lắm. Bố cháu thì mất sớm còn mẹ cháu thì phải đi làm thuê. Còn cháu ở nhà với Bà Ngoại để đi học, Bà Ngoại cháu cũng già và yếu lắm nên cũng không làm được nên rất khó khăn. Cháu xin Quý Ân nhân thương cháu tiếp tục Cầu nguyện và giúp đỡ cháu trong năm học tới, để cháu có điều kiện học được tốt. Cháu xin hứa sẽ cố gắng học giỏi hơn, và rộng ngoan hơn.

“Thưa chị! mới đó mà năm học mới cũng đã kết thúc. Một năm các anh chị đã hi sinh rất nhiều cho chúng em và cũng một năm có biết bao người nhờ các anh chị mà có điều kiện để vượt qua khó khăn và vươn tới ước mơ của riêng mình. Sự giúp đỡ của các anh chị quả thật đã đem lại sự hi vọng và những gì tươi đẹp cho chúng em. Chị ạ thế là 5 năm học cũng đã qua. Đến hôm nay thì em đã tốt nghiệp đại học. Em tốt nghiệp được bằng loại khá. Bây giờ quả thật em không biết nói gì để tỏ lòng biết ơn các anh chị đã giúp đỡ cho em trong thời gian qua. Một lần nữa em xin chân thành cảm ơn các anh chị.”
Em Trịnh Văn Trung, đại học Vinh

Trạm Xá Bắc Hải, Sóc Trăng

Đà Lạt, ngày 30 tháng 5 năm 2011

Kính gửi Hội SBVCC

Con tên là: Nguyễn Tấn Lực

Học lớp : 9A4

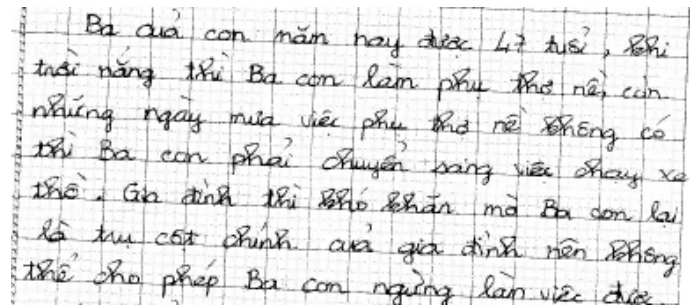
Kính gửi các cô, các chú trong Hội SBVCC kính mến. Mùa hè đã tới, chúng con biết rằng chúng con đang được vui chơi, nhưng với các cô các chú trong Hội, đây là lúc để làm việc, mục đích chính là để quyên góp vốn để trao học bổng cho chúng con trong năm học. Thấu hiểu được sự hy sinh thầm lặng và vất vả của các cô các chú trong Hội, con viết thư này để làm bớt đi một ít khó nhọc ấy. Được sự giúp đỡ của các cô các chú, ở học kỳ I con đã vượt lên và đạt học sinh tiến tiến, đó cũng là một phần công lao của các cô các chú, cháu biết ơn công lao trời biển (...). Các cô các chú đã có một cuộc ghé thăm bất ngờ, khiến chúng con rất lấy làm vui sướng, không chỉ vì tình thương đã khiến các cô các chú vượt cả ngàn cây số đến gặp chúng con, chia sẻ niềm vui học tập, còn cho chúng con những món quà quý giá, cùng với một bữa bún bò Huế, con và các bạn chúng con cảm thấy như có một đại gia đình vậy, một cảm giác không kể xiết. Chính vì điều ấy, con đã có động lực học thật chăm, kết thúc năm học con đạt được học sinh tiến tiến vị thứ ba, nhờ đó con vừa được quà và cả giấy khen nữa, con rất thấy hạnh phúc và biết ơn Hội. Hè tới, nhưng con vẫn phải học tập thật chăm để chuẩn bị cho đợt thi tuyển sinh vào lớp 10, hiện giờ con thấy rất khó khăn bởi trữ lượng kiến thức ngày càng nhiều, cứ mỗi khi mệt nhọc, con đều nghĩ đến các cô các chú, điều ấy làm con hết sức thoải mái, các cô chú như là những « tiếp sức mùa thi » của riêng con vậy, các cô các chú thật là quan trọng và có ý nghĩa đối với con biết nhường nào. Thế nên, con tin chắc và sẽ tin là những lời này tuy nhỏ bé, đơn sơ nhưng sẽ giúp các cô chú giảm bớt được cực nhọc và lo âu, tuy vậy, con cũng xin chúc các cô và các chú có một mùa hè luôn hoạt động mà không biết mệt, luôn vui vẻ, an toàn và tràn đầy sức sống. Xin gửi lời chúc của con đến các cụ luôn vui vẻ bên các cô các chú và sống lâu trăm tuổi. Một lần nữa, con xin cảm ơn các cô các chú vì những gì mà mọi người đã làm cho con và các bạn, những điều lớn lao như biển cả ấy sẽ luôn ghi mãi trong tim chúng con, dù có đi đâu, dù có làm gì chẳng nữa, các cô, các chú sẽ là người mà con nhớ nhất như cha mẹ vậy. Sự chúc phúc và tình yêu thương của các cô các chú sẽ mãi là nguồn động lực lớn lao cho con và các bạn tiến tới con đường học vấn chuyên sâu để không phụ lòng các chú trong Hội SBVCC.

Kính thư : Nguyễn Tấn Lực

“ Huế ngày 15 tháng 9 năm 2011

Kính thưa quý vị,

Con tên là NDK, con rất vui khi được linh mục quản xứ giới thiệu con đến Hội. Con là con thứ năm trong gia đình, ba mẹ con kiếm sống và nuôi chúng con bằng công việc bán bánh mì hằng ngày. Thu nhập của ba con chừng 70,000 mỗi ngày và mẹ con chừng 50,000 đấy là những ngày bán được, nếu còn những ngày nắng quá thì ít người ăn và những ngày mưa to, rao chẳng ai nghe, những ngày này ba mẹ con sẽ về trễ mà vẫn còn mì. Ba con đạp xe đạp khoảng chừng 20km để bán dạo mới có người mua, mẹ con đạp xe 12km qua làng khác để bán. Khó khăn đã vậy, nhưng xã hội cứ phát triển, vật giá đắt đỏ hơn mà bánh mì chỉ bán cho người lao động và học sinh nên chẳng lên giá bánh mì được. Năm tới con ước ao được vào đại học nên học phí sẽ cao hơn, ba mẹ con sẽ gặp nhiều khó khăn hơn. Con mong được Hội giúp đỡ.”

Ba của con năm nay được 47 tuổi, khi trời nắng thì Ba con làm phụ thợ nề, còn những ngày mưa việc phụ thợ nề không có thì Ba con phải chuyển sang việc chạy xe thồ. Gia đình thì khá khẩm mà Ba con lại là trụ cột chính của gia đình nên không thể cho phép Ba con ngừng làm việc được.

Con tên là Nguyễn Thị Mầu. Đầu thư con xin chúc sức khỏe Quý Ân Nhân. Một lần nữa con xin lời nói cảm ơn Quý Ân Nhân đã giúp đỡ cho con học tập trong những năm vừa qua. Con và gia đình con rất biết ơn Quý Ân Nhân, nhờ có sự giúp đỡ của Quý Ân Nhân mà gia đình con đã bớt đi một phần khó khăn trong việc chu cấp tiền học cho con trong những năm vừa qua. Con biết Quý Ân Nhân cũng đã vất vả để quyên góp tiền để gửi cho con học tập. Và con không bao giờ quên sự giúp đỡ của Ân Nhân đối với con.

Mùa Xuân Đầy Ý Nghĩa - Bản tường trình chuyến công tác 2011

Giúp các em học sinh nghèo thực hiện được ước nguyện đến trường là một trong những mục đích hoạt động của anh chị em chúng tôi. Mùa xuân 2009, mười anh chị em chúng tôi đã về thăm các em từ Sóc Trăng, Nha Trang, Cam Ranh, Huế và Quảng Trị. Được tiếp xúc trực tiếp được với các em, nghe các em nói lên mơ ước và hoàn cảnh của mình, hiểu được các em hơn, chúng tôi khẳng định được ý nghĩa việc làm của mình. Nhận thấy chuyến đi đã đem lại nhiều điều hữu ích và để lại trong lòng nhiều kỷ niệm đẹp, đồng thời cũng học hỏi được nhiều điều lý thú, chúng tôi bảo nhau tiết kiệm tiền, cùng xin nghỉ phép để lại cùng nhau về quê. Sau bao ngày miệt mài lo gầy quỹ, lại biết bao thư từ và hình ảnh qua lại, tất cả anh chị em chúng tôi đã chọn mùa Xuân 2011 để thực hiện dự tính của mình.

Tết Tân Mão vừa qua được mấy ngày, chúng tôi 8 người đã lên đường. Hành lý nặng chiuu gồm 200 lbs áo quần cũ, 50 lbs thuốc tây, 50 lbs kẹo chocolate và 300 cây bút.. mà chúng tôi may mắn không gặp trở ngại gì tại phi trường Tân Sơn Nhất. Thời tiết hơi quá lạnh khác thường của California và cái nóng hùng hực của Saigon đã làm một vài người trong chúng tôi ngã bệnh nhưng cũng cố giả lơ, vì chuyến đi đã được sắp xếp cả nửa năm nay rồi, không thể bỏ lỡ.

Chúng tôi mượn xe đi Đà Lạt, Cam Ranh, Nha Trang, trở về Sài gòn rồi đi máy bay ra Huế, Quảng Trị, Đà Nẵng, lấy máy bay khác ra Hà Nội, vào thăm Ninh Bình rồi về lại Sài gòn, sau đó đi xe lên Tây Ninh. Tất cả hết 10 ngày.

Vạn Thành, Đà Lạt:

Sáng tinh mơ ngày thứ Tư, 16 tháng 2 chúng tôi khởi hành đi **Đà Lạt**. Người giúp liên lạc với Hội là Soeur Bernadette Lê Thị Tụ ở Vạn Thành, một nữ tu đã trọng tuổi, người nhỏ nhắn với nụ cười hiền hậu luôn nở trên môi. Soeur Tụ hết lòng phục vụ tha nhân và làm việc không ngưng nghỉ, Soeur điều hành một nhà nuôi trẻ suy dinh dưỡng, một nhà Tình Thương (nuôi trẻ mồ côi), một trạm xá cho người nghèo, một Nhà Trẻ và một vườn trồng hoa hồng. Ngoài ra các Sơ còn giúp một nhóm đồng bào sắc tộc bị phong cùi tại Kontum.

Tại Đà Lạt, Hội bảo trợ 20 em từ lớp 3 đến lớp 10, gồm các em chăm học mà gia đình gặp hoàn cảnh khó khăn về tài chánh, có em vừa mất cha, có em cha bị tai nạn nằm hôn mê cả 3 năm rồi. Một số em khác trong gia đình vừa di dân từ miền Bắc vào còn chật

vật làm lại cuộc đời. Các em ở đây chăm học, hiền hoà, và dí dỏm. Chúng tôi hẹn 5 giờ chiều vì phải chờ các em đi học về. Sơ Tụ và 2 Sơ trông coi Nhà Trẻ đã đón tiếp chúng tôi niềm nở, tạo cơ hội cho chúng tôi thăm hỏi và trò chuyện với các em một cách tự nhiên.

Chúng tôi bin rịn từ giã lúc 8g vì trời đã tối và chớm lạnh, các em được phụ huynh đến đón, và chỉ rời khuôn viên Nhà Trẻ sau khi khoanh tay thưa với Sơ Tụ: “Thưa Bà con về!”, thật dễ thương.

Nha Trang & Cam Ranh

Sáng sớm thứ Ba, ngày 17 tháng 2, xe đổ dốc xuống Nha Trang. Con đường tuy vừa mới làm được 2 năm mà lồi lõm lỗ chỗ nặng, giữa đèo lại có một quãng đất sụt lún cả đường đi, phải ngừng lại gần 1 giờ để chờ khai quang. Chiếc xe dẫn xóc làm thân xác chúng tôi ê ẩm, thế mà đến chiều chúng tôi lại hăng hái đi tiếp vào làng **Lập Định, Cam An, Cam Ranh** cách Nha Trang khoảng 20km về phía nam. Nơi chúng tôi đến là giáo xứ Suối Hòa, bên cạnh nhà thờ có 1 trạm xá gồm 2 phòng khám bệnh và 1 phòng nghỉ của bệnh nhân đơn sơ nhưng sạch sẽ. Trạm xá có các nữ tu bác sĩ, y tá và thiện nguyện viên đến khám bệnh và phát thuốc miễn phí cho đồng bào nghèo vào cuối tuần. Hội đã đóng góp tài chánh để giúp duy trì công việc từ thiện này.

Hội cũng đang bảo trợ cho 35 em thuộc giáo xứ và những vùng lân cận. Đây là nhóm lâu đời nhất của Hội, có em đã ở trong chương trình từ năm 2004 đến nay đã vào đại học, cũng có em đã tốt nghiệp lớp 12 và kiếm được việc làm nuôi thân. Các em đã viết thư rằng “mong được gặp các cô chú dù chỉ một lần trong đời”, nay được gặp, tất cả chúng tôi cùng nhau sà xuống sàn nhà ngồi xúm xít nói chuyện thân tình như anh em, chú cháu lâu ngày mới gặp lại. Chúng tôi thì đã biết mặt biết tên các em qua thư từ và hình ảnh nên cũng có thể hỏi han từng em về việc học. Các em thì hồi đầu thứ, từ sinh hoạt của Hội, làm sao để Hội có tiền giúp các em và các bạn, các cô chú và ân nhân sinh sống ra sao, cô chú làm sao gặp nhau để lập thành Hội này, vv....

Chúng tôi cũng nhân dịp này khuyên các em cố gắng chăm học để có tương lai tốt, kể cho các em nghe tình thân cầu tiến và những thành tích của học sinh Việt nam ở hải ngoại. Có lẽ buổi nói chuyện còn kéo dài mãi nếu đồng hồ chưa chỉ 9 giờ và ngoài trời đã tối mịt. Chúng tôi chia tay các em trong luyến tiếc, và hẹn sớm gặp lại.

Ngày 18 tháng 2: đến thăm nhà **Tình Thương Hướng Dương**. Đây là nơi nuôi dưỡng các em bụi đời, bị bỏ rơi hoặc mồ côi. Nhà Tình Thương có cơ sở khang trang, các em được dạy dỗ và lớn lên trong tình thương của các tu sĩ thuộc Dòng Ngôi Lờ. Các em được đến trường, học đến hết khả năng của các em, được tự do theo tôn giáo do các em chọn. Khi đã có công ăn việc làm hay có thể lo thân được thì các em ra sống tự lập. Em nào lập gia đình thì cũng về xin cha giám đốc làm chủ hôn họ nhà trai hay bên đàng gái tùy trường hợp. Không khí trong nhà luôn vui vẻ, nhộn nhịp nhưng rất trật tự.

Làng Phước Đồng

2 giờ chiều, theo hẹn, chúng tôi đến thăm làng **Phước Đồng**, tuy cách Nha Trang chỉ 15 phút lái xe nhưng cuộc sống hoàn toàn khác hẳn. Đường từ Nha Trang đến Phước Đồng mới, rất tốt và đẹp vì đi qua “Diamond Resort” và “Diamond Beach”, thỉnh thoảng chúng tôi lại thấy tấm bảng “Diamond Beach, nơi tổ chức cuộc thi Hoa Hậu Hoàn Vũ năm 2008”, hay “Diamond Beach, Miss Universe Pageant 2008” đầy kiêu hãnh. Tuy thế, làng Phước Đồng lại nấp mình nhỏ nhoi sau con lộ đẹp đẽ ấy. Phước Đồng gồm dân tứ xứ mới vào đây lập nghiệp, họ làm đá, làm củi và làm ...mướn. Vì thế, làng không thiếu những mảnh đời éo le, đơn độc. Thầy Quang thuộc Dòng Ngôi Lờ và các anh chị em thiện chí tại địa phương đã chờ sẵn để dẫn chúng tôi đến thăm một số gia đình có hoàn cảnh đáng thương. Dù không chuẩn bị trước, chúng tôi cũng không ngần ngại ngồi lên xe gắn máy chạy băng qua những con đường đầy bụi, lồi

lõm, giữa buổi trưa nắng gắt của miền biển, vào sâu gần chân núi để đến từng nhà.

Người đầu tiên chúng tôi đến thăm là một thiếu

phụ bị ung thư gan thời kỳ cuối, chồng bị tai nạn xe nên trở thành si khờ, có 2 con gái thì đứa 9 tuổi khôn ngoan, lại vừa bị sứt hổ phân mà chết, còn đứa nhỏ chưa giúp gì được. Đời sống quả là bế tắc. Chúng tôi an ủi chị, giúp chị một chút tiền trong hy vọng chị có thể tìm được chút tình người trước khi từ giã cõi đời và cũng gửi lại một chút tiền cho thầy để nếu chị có qua đời cũng giúp gia đình lo đám tang.

Người thứ hai là “cô Gái”, do ngày trước bà là lao công cho một trường học, khi về già bị cho nghỉ

nhưng không có một chế độ hưu dưỡng nào cả, làng xóm vẫn kính mến gọi bà là “cô Gái”. Bà đã gần 80, lãng tai và yếu mắt, lại không gia đình, không nhà, chỉ che được một túp lều nhỏ và mong manh bên bờ *đĩa*, xa làng xóm. Chúng tôi nghĩ thầm “không biết túp lều này có còn đứng vững được trước những cơn gió lớn, mưa nặng, hay lúc nước dâng cao không?”, và “lúc đau ốm, biết kêu ai?”.

Tiếp theo, chúng tôi đến thăm một cặp vợ chồng già khác, đã 80 tuổi, ông cụ được mướn giữ vườn với số lương 400 ngàn đồng 1 tháng (khoảng \$20), bà cụ “ăn theo” chứ không có lương. Chủ vườn có cái chuồng heo cũ không dùng, 2 cụ biến nó thành căn nhà 2 gian. Cũng nên xi măng, tuy mái tranh vách lá nhưng cũng là tổ ấm cho tuổi xế chiều!

Mỗi nơi đến thăm, mỗi người chúng tôi được gặp là một kinh nghiệm sống xót xa, là những tiếng than thầm cứ ngân vọng mãi trong tim mỗi chúng tôi.

Buổi tối, cũng tại nhà Dòng ở Phước Đồng, chúng tôi gặp 20 em do Hội bảo trợ. Các em ngoan, sáng sủa, liến thoắng và hỏi han đủ điều. Các em thuộc nhiều tôn giáo khác nhau. Hàng tháng, các em tụ họp để được cái thầy dạy về nhân bản và được khuyên bảo về việc học.

Nghĩa Trang Thai Nhi tại Hòn Thơm và nhà “Tín Thác” Nha Trang 19 tháng 2..

Đọc một bài viết về Nghĩa Trang Thai Nhi tại Hòn Thơm và nhà “Tín Thác” của người có tấm lòng vàng tên Phúc thành lập, chúng tôi cố tìm đến thăm. Phải mất 1 giờ tìm tòi ngược xuôi, chúng tôi cũng đến nơi nghĩa trang gồm hàng ngàn ngôi mộ bé tí. Đây là một vùng sâu trên núi, ít người lai vãng, là nơi chôn cất những sinh linh bé bỏng không được chào đời. Có những tấm lòng vàng đi nhật nhật các thai nhi về chôn cất, lại có những tấm lòng vàng khác đến lau chùi, quét tước hàng tuần. Trời đưa đây, lúc chúng tôi đến thì đã có một nhóm nữ sinh viên đang nghỉ ở chân núi sau khi lau chùi các ngôi mộ bé tí ấy.

Hỏi chuyện các cô bé, chúng tôi có được địa chỉ của nhà “Tín Thác” nơi dùng để giúp các “bà mẹ” làm lỡ. Quả như trong bài báo đã viết, nhà Tín Thác gồm 2 tầng khang trang nằm gần trung tâm thành phố Nha Trang. Căn nhà này do cha mẹ để lại, các anh chị em đã tự nguyện cho người em trai là anh Phúc làm nhà từ thiện. Anh giúp các em gái trốn mang thai đến tạm trú cho đến lúc sinh nở. Khi em nhỏ chào đời người mẹ có thể để con lại đây mà đi làm lại cuộc đời, sau này nếu muốn có thể đến xin nhận lại con, vì thế không một em nào được cho đi làm con nuôi. Có 1 em bé bị bỏ rơi trước cửa nhà Tín Thác đêm 30 tết, lúc chúng tôi đến thăm thì em đã 2 tuần, rất kháu khỉnh và mạnh khỏe. Hiện Tín Thác có 19 em bé chưa đi học và 30 em đã được đến trường, ngoài ra có mấy phòng đang đóng kín dành cho các em gái đang chờ ngày sanh. Các em bé chừng 1-3 tuổi được chơi trong một căn phòng thoáng mát sạch sẽ, ăn mặc tươm tất, trông rất khoẻ mạnh. Có lẽ vì thiếu sự áp ú của người mẹ, các em bé này thêm được vỗ về. Khi chúng tôi vào, các em bé cứ đến nắm tay ôm vào

lòng, còn có em thì nằm sà vào lòng anh chị em chúng tôi, mỗi nở những nụ cười đẹp rất thơ ngây. Sự thèm khát được ôm ấp vỗ về ấy làm cho lòng người thăm viếng phải chùng xuống xót xa, khó mà dứt bước ra đi.

Qua tìm hiểu, chúng tôi biết còn có nhiều nơi trên quê hương cũng có những căn nhà như vậy do các tu sĩ âm thầm làm việc để giúp các thanh nữ làm lỡ sống đúng lương tâm mình và bảo vệ mạng sống của đứa con còn trong bụng.

Chuyến xe trở về dài lê thê, đến 10g đêm mới tới Sài Gòn. Chúng tôi mang theo trong lòng hình ảnh, tiếng cười của những em bé mồ côi, những khuôn mặt trong sáng của các em học sinh và những cụ già khắc khổ, héo hon gầy mòn trong cảnh sống cô đơn thiếu thốn.

Huế

Sáng 20 tháng 2:

Sau khi chợp mắt vài tiếng để lấy lại sức sau chuyến xe đường dài từ Nha Trang và thay đổi túi quần áo, lúc 5 giờ sáng chúng tôi có mặt tại phi trường Tân Sơn Nhất đáp máy bay đi Huế, tại đây, chúng tôi sẽ đến thăm 2 nhóm.

Nhóm do **Sơ Lan ở Kim Long** phục trách, gồm 15 em thuộc quận Phú Lộc-Huế và 5 em thuộc tỉnh

Daklak. 9:30 sáng, các em ở Huế tụ tập tại nhà Dòng, dù Phú Lộc ở cách thành phố Huế hơn 30 km. Các em ở 2 vùng của Phú Lộc, một vùng gần biển và một vùng gần núi, nơi khí hậu khắc nghiệt và vừa chịu nạn lụt năm 2009. Các em học từ lớp 2 đến năm thứ 2 đại học, rất ngoan và rất chăm học. Hầu hết các em đều có hoàn cảnh khó khăn nhưng có ý chí muốn vươn lên để thay đổi tương lai mình và giúp gia đình. Có em đang theo đại học tại Đà Nẵng, phải ở trọ, mỗi tối làm thêm trong quán café để có thể tự lo trang trải tiền trọ. Em nói lên lòng tri ân sâu sắc đến môn học bổng mà ân nhân đã trao tặng (\$150/1 năm), tạm đủ để em đóng tiền học. Các em là con gái con trai xứ Huế, nói nhỏ nhẹ, cười khúc khích và nhìn chúng tôi với đôi mắt thân thiện. Một vài em đại diện hỏi chuyện chúng tôi và gửi lời cảm ơn ân nhân.

Các Sơ đã đón tiếp rất niềm nở, cho chúng tôi đi thăm phòng khám Kim Long, nơi các Sơ trực tiếp phụ trách. Phòng khám là một cơ sở 2 dãy nhà gồm có phòng khám bệnh, chữa bệnh, chữa răng, châm cứu và phát thuốc cho người nghèo mỗi ngày trong tuần, cuối tuần các Sơ đi đến giúp bệnh nhân những vùng hẻo lánh. Nhà Dòng có các Sơ là bác sĩ y khoa gần 40 năm tay nghề, có Sơ vừa tốt nghiệp và có mấy Sơ hiện đang theo học y khoa. Ngoài phòng khám bệnh này, nhà Dòng còn có nhiều nhà tình thương tại Huế và Daklak nuôi trẻ em mồ côi hay bị bỏ rơi. Cảm phục vì những hoạt động bác ái của nhà Dòng, SBVCC đã chuyển đến nhà Dòng một ngân khoản nhỏ và số thuốc men do ân nhân đóng góp cho chuyến đi đặc biệt này. Qua slideshow chúng tôi trình chiếu về sinh hoạt, tổ chức của Hội, quý Sơ ngạc nhiên khi thấy Hội chỉ một nhóm nhỏ với thành viên chỉ đếm được trên đầu ngón tay mà làm được nhiều việc thế, bấy lâu nay quý Sơ cứ nghĩ Hội rất đông và có cơ quan tài trợ!

-Nhóm **Phũ Cam**, gồm các em từ nhiều vùng trong địa bàn Quảng Trị và Huế. Đây là nhóm khá lâu của Hội và có nhiều thành quả tốt. Cách đây 4 năm thì nhóm gồm hơn 70 em, nay một số đã tốt nghiệp trung học, đi làm, cũng có khá nhiều em đã tốt nghiệp đại học, kiếm được việc làm tốt. Các em ở Thanh Tiên, Tiên Nộn và Triền Sơn Nam đi xe đạp hay đi đò hết 45 phút hay 1 giờ để đến gặp anh chị em chúng tôi tại

Phủ Cam, thật cảm động. Chúng tôi lại cho các em xem slideshow về sinh hoạt của Hội và cách Hội làm việc, nấu ăn để gây quỹ giúp các em. Các em hiểu hơn, tri ân Hội cùng ân nhân nhiều hơn và trân quý món tiền học bổng các em được nhận hơn. Cũng nhân dịp này, chúng tôi khuyên các em về tính tự lập, tìm tòi và cầu tiến.

Ninh Bình. Ngày 23 tháng 2

Cũng nhờ một dịp tình cờ, chúng tôi gặp một Sơ Dòng Mến Thánh Giá Phát Diệm đi công tác tại Los Angeles. Hội đã đồng ý bảo trợ cho 30 em từ lớp 3 tới lớp 7. Đa số các em có hoàn cảnh gia đình rất đáng thương: mồ côi cha, mẹ, cả cha lẫn mẹ, hay cha mẹ bỏ rơi. Đây là lần đầu tiên chúng tôi gặp các em, và các em chưa biết gì về Hội.

Vì muốn tiết kiệm, chúng tôi đã dùng hãng máy bay rẻ tiền nên cũng có những điều không được tiện nghi, nhưng rồi cũng đã đến được phi trường Nội Bài lúc 3 giờ chiều. Vì đây là lần đầu tiên chúng tôi ra miền Bắc, các Sơ đã cẩn thận ra tận phi trường đón và đưa về Ninh Bình, rồi các Sơ về Phát Diệm cách thị xã chừng 10km. Con đường Nội Bài-Ninh Bình khoảng 100 km mà đi mất 3 giờ vì có nhiều đoạn đường xấu, đông xe, tài xế chạy thiếu trật tự. Chúng tôi hẹn các em sau giờ học, tức là chừng 5g chiều. Các em ở rải rác nhiều làng xã cách xa Kim Sơn, các Sơ phụ trách chở các em đến bằng xe gắn máy. Mỗi Sơ chở 2 em, vì vậy hôm ấy có 20 em gặp chúng tôi mà có hơn 10 Sơ cũng đến nữa. Các em hiền lành, dễ thương và đẹp thơ ngây như bao trẻ em khác. Có lẽ nhiều em chưa bao giờ ra khỏi làng và chưa bao giờ gặp người không nói giọng Bắc! Những hộp kẹo, cái bánh, bao lì xì vừa nhận được, các em cầm lấy mân mê không dám ăn và không dám mở ra, có lẽ sẽ đem về khoe với thân nhân!

Một em trong nhóm viết thư khá hay, chúng tôi tặng em món quà khích lệ là cái pin cài áo hình trái tim có battery. Em mân mê món quà rồi nói “Con sẽ nhớ đây là trái tim nhân ái của các cô chú.”

Qua các Sơ, chúng tôi biết được rằng với số học bổng \$50 mỗi năm, các em có thể đủ để đóng tiền học và mua thêm bút vở, các em tiểu học thì có thể sắm thêm cái áo hay đôi dép. Chi tiết này làm chúng tôi suy nghĩ và nguyện sẽ cố gắng sống tiết kiệm hơn và ra sức gây quỹ để làm ra nhiều cái \$50 như thế nữa.

Một điều làm chúng tôi băn khoăn: 3 em trong nhóm có phụ huynh là nạn nhân của HIV. Chúng tôi tìm

hiểu thì được biết cách đây không lâu có phong trào vào rừng đào vàng. Công việc này thu hút nhiều người trẻ, lại ở sâu trong rừng và có lúc làm ra được nhiều tiền. Ba điều này cộng thêm với những hiểu biết quá hạn chế về vệ sinh đã làm cho vi trùng lây lan cho nhiều người, cướp mất nhiều mạng sống và đem đến cảnh mồ côi bơ vơ cho nhiều trẻ em vô tội. Đáng thương thay, các em bé chỉ biết nói “bố con mất vì bệnh xã hội”, “mẹ con mang bệnh xã hội” có lẽ đầu óc ngây thơ của các em chưa hiểu được đó là bệnh gì. Mong rằng nếu được tiếp tục đến trường, các em sẽ được học và hiểu hơn, từ đó có một cuộc sống lành mạnh, biết bảo vệ mình và người chung quanh.

Dòng Mến Thánh Giá Phát Diệm đã ngưng trệ hoạt động một trong thời gian rất dài, các Sơ phân tán từ năm 1954, cơ sở nhà Dòng bị chiến tranh tàn phá. Mãi đến năm 1991 Dòng mới được nhận đệ tử. Các Sơ trẻ được ra Hà Nội hay vào Sài Gòn tu học, có Sơ được gửi ra nước ngoài du học. Thế hệ trẻ này đem đến cho nhà Dòng một sức sống mới, hồi sinh lại nhà Dòng. Tuy thế, các Sơ dù trẻ cũng phải học hết sinh hoạt của nhà Dòng, được học từ xưởng dệt chiếu đến vườn thuốc, vườn rau. Hiện nhà Dòng đang được từ từ xây dựng lại, đó cũng nhờ các ân nhân đồng hương

Phát Diệm từ khắp nơi giúp đỡ. Nhà Dòng có nhà tình thương nuôi trẻ mồ côi, nhà nuôi người bệnh HIV giai đoạn cuối, phòng khám bệnh và phát thuốc Đông Y, vườn trồng thuốc Nam, trồng nghệ đen, vv... Hội đã tặng nhà Dòng một ngân khoản để góp phần vào những công việc từ thiện bác ái.

Dân chúng ở Ninh Bình còn hiền hòa, chân thật. Cuộc sống còn khó khăn. Tại thị xã, một vài con đường tương đối rộng rãi và vài công trình đang được “ưu tiên” xây cất, xe đi chừng 5 phút ra đến nông thôn, vẫn cảnh cái cày đi trước con trâu. Đang mùa xuân, trời còn lạnh (khoảng 55 độ F) và mưa lâm râm, chập choạng tối, vậy mà nông dân vẫn cong lưng cấy lúa. Người ngâm sâu dưới nước, họ vốc từng tảng bùn lớn đắp bờ ruộng. Cũng lội lồm bồm dưới nước bùn, một vài em trai đang cào ốc. Thịnh thoảng nhận được thư học sinh kể chuyện đi cào ốc, chúng tôi chưa hình dung được sự cực khổ của công việc ấy, cho đến lúc tận mắt chứng kiến cảnh này.

Buổi sáng trong lúc có thì giờ dư giả (vì phải chờ đến 5 giờ chiều mới gặp được các em), anh tài xế đưa chúng tôi đến khu du lịch Tràng An các thị xã 14km. Thế là không tính trước mà chúng tôi được đi ngắm thắng cảnh. Đây là vùng “sinh thái” do một nhà đầu tư “thu mua” đất của nông dân quanh vùng gần những quả núi có hàm động. Đất được đào đi, nước được bơm vào để làm thành con sông đào dài 12km nối liền đi quanh 9 quả núi ấy. Những nông dân “bán” đất được “ưu tiên” làm nghề chèo đò để đưa du khách. Du khách mua vé 80.000 VND/người, 4 người đi một đò, nhưng người chèo đò chỉ được trả 60.000VND/1chuyến. Họ chèo rã cả tay gần 2 giờ đi hết con sông dài 12km ngoằn ngoèo, qua những động nhỏ, những khúc quanh hẹp và phải vui vẻ nói chuyện làm vui lòng khách. Vì có hơn 1000 con đò như thế, có khi cả 2, 3 ngày mới lại đến phiên chèo. Tuy vậy người chèo đò cũng không được bỏ về sau chuyến của mình, mà phải ngồi đó để làm cảnh bên đò có tập nập cả ngàn con đò nhỏ sơn cùng màu đang chờ!

Cảnh thì có đẹp nhưng lòng không khỏi xót xa ngậm ngùi!

Tây Ninh 26 tháng 2.

Hội được giới thiệu với nhóm Tây Ninh năm vừa qua. Giáo xứ Tây Ninh gồm những người bắc di cư vào hơn 50 năm trước, cuộc sống ổn định, nhưng gần đó có những nhóm người khác mới được di dân đến ở vùng gần núi, sinh sống bằng nghề làm rẫy và chăn nuôi, cuộc sống còn cơ cực lắm. Hội bảo trợ cho 20

em từ lớp 2 đến lớp 5. Các em đều học chăm, có thành quả học tập tốt. Khi chúng tôi đến thăm vào một buổi chiều rất nóng nực, phụ huynh của nhiều em đã đem con đến, tỏ lòng tri ân về sự giúp đỡ dành cho con họ, giúp con họ xây dựng tương lai tốt đẹp hơn họ.

☪ ☪

Chuyến công tác chiếm gần hết 3 tuần phép, không vui chơi hay thăm cảnh đẹp gì ngoài cuộc du ngoạn bất ngờ khi ở Ninh Bình, nhưng chúng tôi rất vui vì đã gặp được nhiều người đang cần mình, nhiều em học sinh đang mong ở mình. Chúng tôi lại được chứng kiến những cảnh kiếm sống cam go, chạy tiền tất bật. Chúng tôi cảm thấy được an ủi vì những đóng góp nhỏ bé của mình cũng hữu ích cho nhiều người, và an tâm vì những đóng góp quý báu của ân nhân đã được sử dụng đúng chỗ, là viên thuốc cho người bệnh, chén cơm cho người nghèo, niềm ủi an cho người bất hạnh.

Khuôn mặt của những cụ già cô quạnh, ánh mắt trẻ thơ của các bé mồ côi, nụ cười tiếng nói tíu tít của cả mấy trăm em học sinh đã gặp, lời chia sẻ chân thật và những khích lệ ân cần của các vị tu hành sẽ còn mãi trong lòng chúng tôi, như những nét vẽ, những âm thanh đặc sắc tô điểm nên một mùa xuân đầy ý nghĩa cho chúng tôi. Dư âm của mùa xuân này sẽ còn âm vọng mãi, sẽ hâm nóng nhiệt huyết anh chị em chúng tôi thêm một quãng đường dài nữa...

Xin cảm ơn quý ân nhân, đặc biệt quý vị đã tặng quà cho chuyến công tác. Nhờ đó, chúng tôi có thể chuyển đến các trạm xá, các nhà Sơ để tình thương của quý vị vì có thể trực tiếp xoa dịu nỗi đau những người thiếu may mắn tại quê nhà ☐☪

CHUYẾN ĐI NINH BÌNH

Sáng ngày 23/2/2011, chúng tôi lấy máy bay từ Đà Nẵng ra Hà Nội. Đang quen với cái nắng nóng gắt gao của khí hậu bờ biển miền trung, chúng tôi hơi se lạnh vì Hà Nội đang trong màn mưa bay nhẹ. Các Sơ ra đón chúng tôi tận phi trường đưa về Ninh Bình cách đó chừng 100km số. Xe chạy mất hơn 2 giờ đồng hồ, chúng tôi về đến khách sạn thì trời đã tối. Tuy chưa quen nhưng vì quá đói bụng chúng tôi cũng không ngần ngại chiêu cô ngay các món đặc sản của Ninh Bình. Quả là món ăn quê hương: đơn giản mà rất ngon.

Sáng sớm, trong lúc thành phố còn ngái ngủ trong màn sương sớm, anh tài xế đã đến đón chúng tôi đi ngoạn cảnh. Từ ban đầu, mục đích của chuyến đi là để thăm các em học sinh, và chúng tôi cũng không hề biết Ninh Bình có cảnh đẹp, nhưng vì ngày thường, các em đi học đến 5 giờ chiều nên ban ngày chúng tôi thật rảnh rang. Anh tài xế đề nghị chúng tôi xem cảnh Tràng An và Bích Động. Lên thuyền đi quanh co trong những hang động rất đẹp và nên thơ, thật là thú vị. Người chèo thuyền tâm sự về đồng lương ít ỏi, ban sáng đi chèo thuyền, ban chiều về làm ruộng mới đủ sống.

Sáng sớm, trong lúc thành phố còn ngái ngủ trong màn sương sớm, anh tài xế đã đến đón chúng tôi đi ngoạn cảnh. Từ ban đầu, mục đích của chuyến đi là để thăm các

Tami Trinh

Buổi chiều chúng tôi đặc biệt được một thầy từ Toà Giám Mục đưa vào viếng ngôi nhà thờ danh tiếng: Nhà Thờ Chính Tòa Phát Diệm. Đây quả là một công trình kiến trúc vĩ đại của thời ấy. Thầy giảng nghĩa từng chi tiết của nghệ thuật điêu khắc, ý nghĩa của từng ngôi nhà thờ và công lao của Cha Trần Lục, chúng tôi trầm trồ thán phục và hãnh diện.

Tối đến chúng tôi được gặp các em do Hội bảo trợ. Các em trông rất thông minh, sáng sủa và lễ phép. Các Sơ phải đến từng nhóm, chở các em bằng xe Honda, xe đạp đến gặp chúng tôi. Nhìn những đôi mắt sáng long lanh, những nụ cười e dè của các em khi nhận quà, kẹo, bút ... chúng tôi cũng vui lây!

Một sự ngạc nhiên đến thích thú là chúng tôi được các Sơ mời “dùng bữa cơm rau của vườn nhà”, mà hóa ra tất cả hơn trăm Sơ tề tựu trong nhà cơm. Tràng pháo tay rộn rã của các Sơ và lời chào đón ấm áp của Sơ Bề Trên làm chúng tôi bối rối, vì tất cả chúng tôi đều ăn mặc xuề xoàng, cũng không chuẩn bị đáp từ một cách trịnh trọng xứng đáng.

Sau khi được xem các phòng chữa bệnh, phòng phát thuốc của các Sơ, chúng tôi cảm phục và đóng góp với quý Sơ một ngân khoản nhỏ để góp tay với các Sơ trong việc xoa dịu những đau khổ cho người kém may mắn.

Màn đêm đã buông, chúng tôi bù ngùi quỳ lạy từ giã các Sơ. Các Sơ lớn tuổi ôm chặt chúng tôi, buộc phải hẹn một ngày tái ngộ.

Thế là “mission” của Ninh Bình đã hoàn tất, nhưng kỷ niệm vẫn sẽ còn tươi mãi trong lòng mỗi chúng tôi.

Hoạt Động Gây Quỹ

Rancho Palos Verdes

Redondo Beach & Manhattan Beach

Supporting the Poorest in Viet Nam

My name is Mai Pham, a 21 year old German born Vietnamese and I am studying International Tourism Management. Due to my interest to travel around the world, I planned to do a Canada-California Trip with my younger sister. We stopped at Vancouver, then San Francisco and then Los Angeles. It was an amazing trip. I met my relatives and their friends. There are amazing people: they spend a lot of their time supporting poor children in Viet Nam who don't have the money to go to school for proper education. These children need our support because most of them are orphans and live on the street or their families don't have the chance to offer them any education.

My relatives and their Vietnamese friends founded a foundation to support these kids. One of their fund raising projects is selling Smoothies at Fairs. All the money they collected goes to those children in Viet Nam. Once a while they travel to our country to ensure their money is handed well.

I wanted to help to so I woke up early to accompany my relatives to Manhattan Beach Fair. It was a sunny and hot day (as usual in California). Our location was perfect and was one of the most popular booths there. We started to set up everything at 9 o'clock and sold our first smoothies at 9:30. One of my tasks was cleaning the blenders and buying ingredients. We went a to huge Supplier Market and we bought a lot of fruits but the end we had to drive there twice cause they didn't last long. The fair lasted for two days and Sunday was the last day, so it was especially busy. We sold so many smoothies, we were very tired but extremely happy.

I was really glad to help that day because I know that the work and the money will be invested in good things and will help the poorest children. I hope that there are more people will join to support us cause we all know that those kids need our help.

Phạm Trúc-Mai, Dillingen 23.October 2011

Mr. Bùi D. Trương
 Mr. Bửu Toàn
 Ms Cantu, Lynn
 Mr. & Mrs Châu Quyền Jerry
 Ms. Chen, Yvonne
 Mr. & Mrs Đặng Chinh
 Mr. & Mrs Đặng Danny
 Mr. & Mrs Đào A Tú
 Drs. Đinh Thành Sơn & Hồ N. Mai
 Mr. & Mrs Đỗ Anh Vũ
 Ms. Đỗ Ngọc Nga
 Mr. Mme Dương Hân & Yến
 Mr. & Mrs Dương Minh Đức
 Ms. Ferdig, Rosemary T.
 Dr. Gardner, Neal
 Ms. Hồ Kim Loan
 Mr. & Mrs Hồ Trọng Khang Peter
 Mr. & Mrs Hồ Văn Non
 Dr. & Mrs. Hồ Văn Phú
 Mr. & Mrs Hoàng Ngọc Trai
 Mr. Hubach, Ron
 Mr. Huỳnh Đào Anh
 Mr. & Mrs Huỳnh thị Nhiều
 Mr. Mrs. Lai Joseph Hương
 Ms. Lâm Ngọc Diệp
 Mr. Lâm Thu An
 Mr. Lê Hùng
 Mai, Ian
 Mr. & Mrs Ngô Quân
 Mr. & Mrs Ngô Quang Eric
 Mr. Nguyễn Ban
 Mr. Nguyễn Danny
 Dr. & Mrs. Nguyễn Duke
 Mrs. Nguyễn Dung
 Ms. Nguyễn Hiếu Lynn
 Ms Nguyễn Hồng
 Mr. & Mrs Nguyễn Hồng Phương
 Mr. Nguyễn Huân
 Mr. & Mrs Nguyễn Hữu Kính
 Mr. & Mrs Nguyễn Hữu Linh
 M. Mme Nguyễn Hữu Phong
 Ms. Nguyễn Kim
 Mr. & Mrs Nguyễn Kim Chi
 Mr Nguyễn Mai
 Mr. & Mrs Nguyễn Phú Lễ
 Ms. Nguyễn Phúc Marie
 Mr. & Mrs Nguyễn Phước Thanh Mai
 Mr. & Mrs Nguyễn Phước Vĩnh Hoàn

Mr. & Mrs Nguyễn Phước Vĩnh Lộc
 Mr. & Mrs Nguyễn Phước Vĩnh Thọ
 Ms Nguyễn thị Mỹ
 Mrs. Nguyễn thị Tú
 Ms. Nguyễn Trang
 Mr. Nguyễn Văn Chung
 Mr. & Mrs Nguyễn Văn Đệ
 Mr. & Mrs Nguyễn Văn Diễm
 Mrs. Nguyễn Văn Tam
 Mr. Nguyễn Văn Trí
 Mr. & Mrs Nguyễn Văn Tụng
 Mr. & Mrs Phạm Hùng Sơn
 Ms. Phạm Jennifer H.
 Mr. Phạm Michael
 Mr. Phạm Ngọc Tuyền
 Mrs. Phạm Như Anh
 Mr. & Mrs Phạm Thi Dung
 Mr. & Mrs Phạm Thịnh & Tuyền
 Dr. Phạm Tuyết Lê
 Mr. & Mrs Phạm Văn Đước
 Mr. & Mrs Phạm Việt Quang
 Ms Phương Anh
 Mr. & Mrs Reddick, Christopher
 Ms. Sun, Amy
 Dr. Tống Anh Tuấn
 Mr. & Mrs Trần Dũng
 Mrs. Trần Hương
 Mr. & Mrs Trần Jeannie
 Mr. Trần Mike
 Mrs. Trần Minh Đa
 Mr. Trần Peter
 Mr. & Mrs Trần Phước Lộc
 Ms Trần Thị Hạnh
 Ms. Trần thị Hạnh
 Mr. Mrs. Trần Văn Hà
 Mr. & Mrs Trần Văn Thọ
 Mr. & Mrs Trần Văn Tiền
 Mr. & Mrs Trịnh Richard
 Mr. & Mrs Trịnh Thanh Hải
 Mr. & Mrs Trương Quỳnh
 Ms. Tuyết
 Mr. & Mrs Võ Nga-Vệ
 Dr. Vũ A Khôi
 Mr. & Mrs Vũ Ban
 Mr. & Mrs Vũ Minh & Thu
 Ms. Vũ thị Thơm
 Anh Chị Long & Kathy và Sammi
 Các anh chị Đào, Lê, Long, Thảo Ly
 Annette, Jodi and Marge

Á Đông Supermarket
 Beach Dental Center
 Boeing Corporation
 Catholic Community at Los Angeles Air Force Base
 Cobra Auto Repair
 DIRECTV INC
 National Charity Support Foundation
 Phở Hồng Long

Các Ân Nhân Ân Danh

Tôi rất cảm kích trước tấm lòng của
 quý ban hội SBVCC đã giúp đỡ cho con tôi
 được đến trường tốt trong năm học trước, cũng
 tốt đẹp, và năm nay quý hội cũng đã
 giúp đỡ cho con tôi với số tiền là
 1000.000 VNĐ. Tôi rất cảm ơn và phần
 khởi khi có quý hội quan tâm và giúp đỡ
 để con tôi học hành tốt hơn,
 Tôi xin thành biết ơn và cảm ơn quý
 hội và chúc quý hội được khỏe mạnh
 thịnh vượng và vạn sự như ý.
 Đà Lạt ngày 31-7-2011
 Tô Văn Tuấn

Hình trên: em sinh viên TQD, Đà Lạt, bị liệt chân do tai nạn, ban đêm đi làm thêm để kiếm tiền đóng học phí.

Hình dưới: các em Đà Lạt nhận học bổng

PHIẾU ỦNG HỘ/ DONATION

Tên (Name) .....

Số tiền đóng góp (Amount) \$20 \$50

Địa chỉ (Address) .....

\$100 \$.....

Thành phố (City) .....

Để giúp (For the purpose of):

Tiểu bang & Zip Code .....

Giáo dục (Education)

Số Điện Thoại (Phone) .....

Trẻ Mồ Côi (Orphan)

Người nghèo (the poor)

Chi Phiếu xin đề

Check Payable to: **SBVCC**
 3001 Sonoma street
 Torrance, CA 90503

SBVCC is a 501 (c) (3) non-profit recognized by the IRS, and all the donations to SBVCC are tax-deductible in accordance with IRS regulations.